

[Augsburg], 22. September 1570

An Theodor Zwinger

UB Basel, Fr. Gr. I 11, fol. 330r.

S. Obtemperaui consilio tuo, Clariss[ime] D. Doctor, et δανειστικῶς ab istis neoplutis pro Isocrate quod debent, flagitaui. Quid effecerim: breui me cogitatum arbitror. Qui si verba pro nummis mihi dederint: efficiam, vt vanitatem et sordes eorum etiam posteri cognoscent. In Demosthene penè supra vires laborau. habebit Episcopius librum, in quo variae lectiones 15 codicum, decem manuscriptorum, et quinque impressorum continentur: quas ordine digerendi et superuacaneas resecandi, ocium et facultatem negatam mihi fuisse doleo. ἀλλὰ κρείττον πλεονάζειν ἡ ἐλλείπειν, ἐναντίως φάναι τῷ ισοκράτει, ἐν τυπογραφικῷ τονήματι. Henricus Stephanus ante annos penè decem in os mihi dixit, fore vt alius Demosthenem aliter ornatum daret, cum superba insectatione nationis nostrae. Sed in catalogo operum illius, anno superiore edito, nulla fit mentio Demosthenis: et tamen, quò minus vanum esse rumorem de molitione illius credam, illud facit, quod et Thesauros suos et Plutarchum et alia complura hoc anno edenda, differre scribitur: Fortassis eò, vt, Lutecianorum imitatione, et ipse nobis anteuertat. ἀνυπέρβλητος γάρ ἔστιν ἡ φιλοτιμία, μᾶλλον δὲ ἀλαζονία τοῦ ἀνθρωπίσκου. Ac quod ad me attinet, equidem susquē deqūe fero meas lucubrationes melioribus aliorum aboliri. Tí γάρ ἔστι τὸ κενὸν τοῦτο δοξάριον; Episcopio nostro nolim iactationibus Gallicis incommodari. Neque verò, vt opinor, vel editionem graecam vberiorem et correctiorem: vel Latinam interpretationem veriorem et puriorem dabit, nisi qui (vt Horatij verbis vtar) diu et saepè caput scaberit, et viuos roserit unguies. Neque enim pauca Ciceronianarum locutionum emblemata rem absoluunt. Plurib[us] et maiorib[us] est opus: quae ego pro virili secutus sum, vt non sim assecutus. Illud tamen permultum refert, vt Episcopius maturet, atque operarum iniuriam caneat. Qui sicubi in κακογραφίᾳ mea haesitarit, quaeso te per amicitiam nostram et genium Demosthenis, et Germanicae nostrae typographiae existimationem, vt illi digneris esse adiumento, et in meis quoque αὐτοκρατωρικῶς mutes quicquid improbabitur, sine vlla offensa maximam gratiam à me initurus. Tuo enim acerrimo iudicio tribuo non tantum quidem quantum debedo, sed quam plurimum possum. Vale. 22. Septembbris 1570.

Hiero[nymus] Wolfius
Tuus.